

III

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

67. SESJA PLENARNA W DNIACH 6 I 7 GRUDNIA 2006 R.

**Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego —
W kierunku zrównoważonego europejskiego sektora wina**

(2007/C 57/01)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „W kierunku zrównoważonego europejskiego sektora wina” (COM(2006) 319 końcowy),

uwzględniając dokument roboczy służb Komisji — syntezę oceny wpływu dołączoną do komunikatu Komisji: „W kierunku zrównoważonego europejskiego sektora wina” (SEC(2006) 780 końcowy),

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 22 czerwca 2006 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie, zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Prezydium z dnia 25 kwietnia 2006 r. o powierzeniu Komisji Rozwoju Zrównoważonego opracowania opinii w tej sprawie,

uwzględniając rozporządzenie (WE) 1493/2006 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wina,

uwzględniając sfinansowaną przez Komisję Europejską ocenę *ex post* wspólnej organizacji rynku wina,

uwzględniając wnioski końcowe seminarium na temat *Wyzwań i szans dla win europejskich* (Bruksela, 16 lutego 2006 r.),

uwzględniając konkluzje publicznego wysłuchania zorganizowanego przez Komisję ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego na temat: *W kierunku zrównoważonego przemysłu wina* (Bruksela, 12 czerwca 2006 r.),

uwzględniając konkluzje V Światowego Forum Wina (La Rioja, 28, 29 i 30 marca 2006 r.),

uwzględniając konkluzje XXIX Kongresu Międzynarodowego Biura ds. Winorośli i Wina (OIV) oraz IV Zgromadzenia Ogólnego OIV (La Rioja, 26-30 czerwca 2006 r.),

uwzględniając konkluzje z posiedzenia Międzynarodowej Rady Zgromadzenia Europejskich Regionów Winiarskich (Brno, 20 lipca 2006 r.),

uwzględniając swój projekt opinii (CdR 257/2006 rev. 1), przyjęty przez Komisję Rozwoju Zrównoważonego w dniu 6 października 2006 r. (sprawozdawca: Pedro SANZ ALONSO, przewodniczący wspólnoty autonomicznej La Rioja, ES-PPE),

przyjął na 67. sesji plenarnej w dniach 6-7 grudnia 2006 r. (posiedzenie z 6 grudnia) następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW

1.1 Uwagi ogólne

1.1.1 **Uważa**, że wnioski Komisji nie zawierają wyraźnego odniesienia do różnic regionalnych i lokalnych.

1.1.2 **Podziela** decyzję Komisji o przeprowadzeniu reformy sektora wina, mając na uwadze spadek konsumpcji, nierówności strukturalne produkcji i marketingu oraz coraz większą konkurencję na rynkach światowych.

1.1.3 **Z żalem zauważa**, iż wniosek Komisji pomija rolę uprawy wina w zachowaniu rolnictwa i krajobrazu, obszarów wiejskich i planowania przestrzennego, a koncentruje się głównie na zagadnieniach gospodarczych, nie wykazując zrozumienia dla sektora rolnego, a w szczególności dla sektora wina.

1.1.4 **Zgadza się** z propozycją utrzymania specjalnej wspólnej organizacji rynku dla sektora wina.

1.1.5 **Podkreśla** brak wymiaru społecznego i społeczno-gospodarczego wniosku Komisji.

1.1.6 **Podziela** opinię Komisji, iż państwa członkowskie powinny dysponować jak największą swobodą w celu krzewienia rozwiązań, które sprostają konkretnym potrzebom terytorialnym.

1.1.7 Dlatego też **popiera** wniosek Komisji zmierzający do wspierania zasady pomocniczości na większą skalę w państwach członkowskich oraz w ich regionach.

1.1.8 **Podkreśla** jednakże potrzebę ustanowienia kryteriów horyzontalnych polityki wspólnotowej, które określiłyby ogólny wymiar europejskiego sektora wina.

1.1.9 **Z niezadowoleniem przyjmuje** poszukiwanie przez Komisję równowagi za pomocą wykarczowania winorośli na ogólnej powierzchni 400 000 hektarów. W tym kontekście stwierdzenia Komisji dotyczące znaczenia europejskiego sektora wina, jakości win europejskich oraz jego roli jako sektora gospodarczego stoją w sprzeczności z podejściem zmierzającym do zmniejszenia produkcji za pomocą karczowania winorośli, pomijając bardziej konstruktywne propozycje, jak np. zdobycie nowych rynków czy konkurowanie z winami „nowego świata”.

1.1.10 **Zwraca uwagę** na konieczność zintensyfikowania komunikacji z obywatelami oraz lepszej informacji w celu zwiększenia umiarkowanej konsumpcji wina.

1.1.11 **Podkreśla**, że w ramach komunikacji i wspierania sektora wina należy podjąć zagadnienia potencjalnego pozytywnego wpływu umiarkowanej konsumpcji wina na zdrowie, wkładu uprawy winorośli w planowanie przestrzenne, jak również pozytywnego oddziaływania produkcji wina na środowisko naturalne.

1.1.12 **Podkreśla** konieczność uniknięcia gwałtownych zmian w społeczno-gospodarczym systemie uprawy winorośli w

momencie wprowadzania nowej reformy wspólnej organizacji rynku wina.

1.2 Trudności wspólnej organizacji rynku w obecnym stanie

1.2.1 **Wskazuje**, iż dotychczasowa wspólna organizacja rynku nie dała wystarczającej odpowiedzi na zagadnienia planowania, strukturyzacji, rozwoju i konkurencyjności europejskiego sektora wina w ramach globalnej gospodarki odnośnie do takich aspektów jak: mechanizmy rynkowe, regulacja potencjału produkcyjnego, praktyki enologiczne, oznaczenia geograficzne, etykietowanie, zdrowie i komunikacja.

1.2.2 **Podziela** przedłożone przez Komisję dane dotyczące zmniejszenia konsumpcji wina w Europie, obecnego wzrostu nadwyżki strukturalnej w produkcji oraz znacznego zwiększenia przywozu wina w porównaniu z wywozem.

1.2.3 **Podziela** potrzebę większej konkurencyjności ze strony producentów wspólnotowych na zglobalizowanym rynku.

1.2.4 **Zgadza się** ze zdaniem Komisji, iż niezbędna jest regulacja potencjału produkcyjnego w obliczu wzrostu produkcji w niektórych państwach członkowskich.

1.2.5 **Wyraża zaniepokojenie** tym, że w niektórych wypadkach restrukturyzacja i przekształcenia przekreśliły cel poszukiwania jakości na rzecz wzrostu produkcji.

1.2.6 **Stwierdza** istnienie w niektórych państwach członkowskich winnic o nieuregulowanej sytuacji, co pogłębia zachwiania na linii podaż-popyt, powodując poważne nierówności między producentami.

1.2.7 **Podziela** zdanie Komisji, iż środki wsparcia rynku polegające na destylacji podejmowanej w sytuacjach kryzysowych okazały się nieskuteczne jeśli chodzi o zagwarantowanie dochodu plantatorom winorośli.

1.2.8 **Wyraża zaniepokojenie** przekształceniem takich środków jak destylacja w sytuacjach kryzysowych, która powinna być rozwiązaniem tymczasowym, w środki strukturalne, przez co stają się one jednym z głównych celów ram finansowych i zmniejszają środki przeznaczone na poprawę jakości oraz wspieranie marketingu i konsumpcji. **Uważa za właściwe** rozważenie destylacji wina do postaci alkoholu spożywczego wraz z destylacją produktów ubocznych. **Podkreśla**, że destylacja produktów ubocznych musi osiągać co najmniej 15 % objętości alkoholu w stosunku do surowców.

1.2.9 **Uważa za pozytywne** utrzymanie prywatnego składowania jako skutecznego instrumentu regulacji rynku oraz proponuje jego uelastycznienie w celu ułatwienia dostępu do tego środka.

1.2.10 **Z zadowoleniem przyjmuje** sformułowanie potrzeby zebrania przez Międzynarodowe Biuro ds. Winorośli i Wina (OIV) całości praktyk enologicznych oraz **domaga się**, aby praktyki te ustanawiane były na podstawie badań naukowych i technicznych, co zagwarantuje bezpieczeństwo żywności.

1.2.11 **Ostrzega**, że praktyki te w żadnym wypadku nie mogą dezorientować konsumenta, np. zniekształcać istniejących obecnie praktyk, które utożsamia on z jakością, czy też negatywnie oddziaływać na te regiony europejskie, które produkują wina według tradycyjnych praktyk enologicznych, opartych na końcowej jakości produktu, lub też — jak określa to art. 4 wyciącie 3 dokumentu Komisji pt. „Cele nowej polityki UE dotyczącej wina” — zaburzać „systemu [...], który pozwala zachować najlepsze tradycje w produkcji wina UE”.

1.2.12 **Stwierdza**, że nadmiernie skomplikowane przepisy w sprawie definicji, praktyk enologicznych i klasyfikacji win dezorientują konsumenta; proponuje więc ich uproszczenie.

1.2.13 **Przyznaje**, że uproszczenie etykietowania może mieć pozytywne skutki dla win gorszej jakości, które nie posiadają cech wyróżniających, zapewniających im konkurencyjność na rynku; terminy zarezerwowane do tej pory dla „wina gatunkowego” produkowanego w określonych regionach (psr) nie mogą jednakże obciążać popularnych win, produkowanych według tradycyjnego europejskiego modelu jakości.

1.2.14 **Z zadowoleniem przyjmuje** wyrazy zaniepokojenia wzrostem spożycia alkoholu wśród ludzi młodych i mimo że spożycie wina wśród młodzieży z całą pewnością znacznie spadło w ostatnich latach, **podkreśla**, że ewentualne akcje uświadamiające na temat potencjalnie pozytywnego wpływu wina na zdrowie muszą zostać uzupełnione o informacje, że młodzież szczególnie łatwo przejmuje zachowania dorosłych odnośnie do alkoholu; ponadto muszą być podawane informacje na temat ilości alkoholu dopuszczalnych dla młodzieży.

1.3 Cele europejskiego sektora wina

1.3.1 **Popiera** utrzymanie konkurencyjnego i zrównoważonego europejskiego sektora wina.

1.3.2 **Popiera** ustanowienie w dziedzinie wina systemu opartego na jasnych, prostych i skutecznych przepisach, które pozwolą na przywrócenie równowagi między podażą a popytem.

1.3.3 **Gratuluje** Komisji idei ustanowienia systemu, który pozwala zachować najlepsze tradycje w produkcji wina UE, wzmacnia tkankę społeczną na obszarach wiejskich i gwarantuje poszanowanie środowiska naturalnego, mimo iż niektóre propozycje zawarte w dokumencie stoją w sprzeczności z dobrymi intencjami, w tym szczególnie karczowanie winorośli na obszarach o niższej wydajności.

1.3.4 **Jest zwolennikiem** przeprowadzenia reformy wspólnej organizacji rynku opartej na dwóch filarach: jakości i komunikacji, w celu pozyskania znaczącego udziału w rynku dla wina europejskiego.

1.4 Opcje odrzucone przez Komisję

1.4.1 **Podziela** odrzucenie przez Komisję następujących opcji: status quo, reforma wspólnej organizacji rynku na wzór reformy WPR oraz deregulacja rynku wina.

1.5 Gruntowna reforma wspólnej organizacji rynku wina

1.5.1 **Podziela** konieczność takiego dostosowania ram prawnych oraz struktury produkcji, aby mógł powstać zrównowa-

żony i konkurencyjny europejski sektor wina, mający przed sobą długofalowe perspektywy.

1.5.2 **Z zadowoleniem przyjmuje** niewłączenie oznaczeń geograficznych do środków liberalizacji systemu praw do sadzenia zaproponowanego w wariantcie A i zakłada, że będzie ono miało charakter ostateczny zarówno dla tych oznaczeń, jak i dla pozostałej części sektora, gdyż liberalizacja odbiłaby się bardzo niekorzystnie na europejskim modelu produkcji.

1.5.3 **Nie zgadza się** z podejściem, według którego równowaga na linii podaż-popyt ma zostać przywrócona za pomocą motywacyjnego systemu karczowania plantacji i późniejszej liberalizacji prawa do sadzenia.

1.5.4 **Podchodzi krytycznie** do wspomnianego planu, który nazwać by można mało ambitnym, mając na uwadze, iż rozwiązuje on problem nierównowagi na rynku poprzez wspieranie karczowania winorośli, nie przewidując przy tym jakiegokolwiek możliwości rozszerzenia zakresu marketingu.

1.5.5 **Nie podziela** poglądu, że liberalizacja praw do sadzenia przyczyni się w sposób bezpośredni — za pomocą redukcji kosztów produkcji — do wzrostu konkurencyjności sektora wina, ponieważ nie bierze się pod uwagę faktu, iż to właśnie koszt praw do sadzenia jest bezpośrednio związany z powodzeniem rynkowym produktów pochodzących z tych stref i tym samym stanowi instrument równowagi podaży i popytu we wspomnianych strefach.

1.5.6 **Uważa za niesłuszne** proponowanie jako modelu dla reformy wspólnej organizacji rynku wina systemu stosowanego w wypadku reformy sektora cukru, gdyż oznaczałoby to zniknięcie dużej części producentów w celu zagwarantowania ciągłości uprawy, a także sprzyjałoby importowi win spoza UE.

1.5.7 **Odrzuca** możliwość osiągnięcia jednego z celów wspólnej organizacji rynku, a zwłaszcza rynku wina, za pomocą wykarczowania 400 000 hektarów plantacji, tym bardziej że pochłonęłyby to prawie 40 % wszystkich środków przeznaczonych na tę reformę, a wpływ na ograniczenie produkcji byłby z całą pewnością znacznie mniejszy niż pierwotnie przewidywano.

1.5.8 **Nie zgadza się** ze zniesieniem „od pierwszego dnia obowiązywania reformy” narzędzi zarządzania rynkiem. Nie są one wprowadzone doskonałe i mogłyby zostać ulepszone zarówno pod względem formy, jak i zastosowania, jednak ich zniesienie bez okresu przejściowego, podczas którego można by wykorzystać ich mocne strony, nie wydaje się właściwe. We wspomnianym okresie przejściowym powinno się stopniowo ograniczać środki wyasygnowane na narzędzia zarządzania rynkiem, zwiększając jednocześnie środki przeznaczone na poprawę jakości, promocję oraz marketing.

1.5.9 **Popiera** zamiar utworzenia instrumentu zwanego „krajową kopertą”, o ile nie doprowadzi ono do renacjonalizacji WPR, **domaga się** sporządzenia szerokiego i konkretnego wykazu środków, jakie UE zezwoli finansować za pomocą owej koperty oraz **postuluje** przestrzeganie zasady pomocniczości na poziomie regionów w zarządzaniu tymi funduszami.

1.5.10 **Z zadowoleniem przyjmuje** propozycję zastosowania pewnych środków zarządzania kryzysowego przez państwa członkowskie.

1.5.11 **Z zadowoleniem przyjmuje** podporządkowanie wspomnianych środków pewnym wspólnotowym przepisom w celu uniknięcia ewentualnej ukrytej pomocy za pośrednictwem np. środków wsparcia rynku, co mogłoby prowadzić do naruszenia konkurencji między producentami z państw członkowskich.

1.5.12 **Odrzuca** podejście Komisji proponowane w ramach rozwoju obszarów wiejskich, polegające na zachęcaniu producentów, za pomocą konkretnych kroków gospodarczych, do wycofywania się z działalności rolniczej, zamiast jej kontynuowania jako kluczowego elementu rozwoju obszarów wiejskich. Odsyła do odpowiedniej opinii Komitetu i jego oświadczenia.

1.5.13 **Nie aprobuje** braku wyraźnego odniesienia do uprawy winorośli na stokach o dużym nachyleniu, związanej z wyższymi kosztami, która przyczynia się do zachowania środowiska naturalnego, kształtowania krajobrazu, rozwijania agroturystyki oraz zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich

1.5.14 **Jest przeciwny** przeniesieniu funduszy z pierwszego do drugiego filaru w celu finansowania europejskiego sektora wina i opowiada się za utrzymaniem ram finansowych wspólnej organizacji rynku.

1.5.15 **Uważa za pozytywne** położenie w komunikacji Komisji nacisku na uproszczenie przepisów, jak również na zapewnienie ich jasności, przejrzystości oraz skuteczności.

1.5.16 **Nie popiera** jednakże nadania priorytetu gruntowej rewizji ram prawnych odnoszących się do jakości w celu wzmocnienia zgodności polityki wspólnotowej w dziedzinie jakości z normami międzynarodowymi. Dostosowanie takie jest wprawdzie konieczne, ale nie może być celem samym w sobie, jeśli chodzi o zapewnienie jakości.

1.5.17 **Popiera** przeniesienie na arenę międzynarodową europejskiej koncepcji win gatunkowych opartej na pochodzeniu geograficznym (psr — wina gatunkowe produkowane w określonych regionach). Koncepcję tę należy wzmocniać, potwierdzać, promować i podkreślać jej wartość.

1.5.18 **Ocenia pozytywnie** propozycję wzmocnienia roli organizacji międzybranżowych, tak aby mogły one kontrolować i gwarantować jakość win wytwarzanych na ich terytorium. W tym kontekście warto by zebrać, poznać i zastosować najsukcesywniejsze praktyki w tej dziedzinie.

1.5.19 **Popiera** wzmocnienie systemów oraz instrumentów kontroli, które powinny zapewnić niezbędne gwarancje konsumentom.

1.5.20 **Wyraża zaniepokojenie** rewizją kompetencji, zwłaszcza przeniesienie kompetencji Rady do zakresu kompetencji Komisji Europejskiej, czego nie uznaje za konieczne.

1.5.21 **Zgadza się**, że zarówno uznanie praktyk OIV, jak i kontrola, której muszą podlegać, powinny opierać się w każdym przypadku na raportach naukowych oraz rezultatach projektów badawczych opracowywanych w UE.

1.5.22 **Apeluje** o zachowanie dopuszczalnego limitu w wysokości 2 % objętościowych w odniesieniu do zwiększenia

stężenia alkoholu, poprzez wyłączne zastosowanie moszczu gronowego we wzbogacaniu.

1.5.23 **Jest przeciwny** automatycznemu zatwierdzeniu do stosowania w UE praktyk enologicznych OIV, nawet wówczas, gdy wino eksportowane jest do regionów, w których praktyki te zostały zatwierdzone. Praktyki te muszą zostać poddane procesowi, o którym mowa wyżej.

1.5.24 **Z zadowoleniem przyjmuje** zagwarantowanie minimalnych pożądaných standardów ochrony środowiska naturalnego przy uprawie winorośli i wytwarzaniu wina. Należy przy tym wspomnieć o istnieniu pewnych doświadczeń w tej dziedzinie, finansowanych za pośrednictwem inicjatywy LIFE, które mogą wnieść niezwykle cenne informacje w tym kontekście.

1.5.25 **Z zadowoleniem przyjmuje** propozycję uproszczenia przepisów dotyczących etykietowania poprzez ustanowienie jednolitych ram prawnych mających zastosowanie do wszystkich zróżnicowanych kategorii wina, przypomina jednakże o obowiązku zapobiegania dezorientacji konsumenta; stąd też etykiety powinny być nie tylko uproszczone i jasne, lecz również muszą służyć interesom konsumenta.

1.5.26 **Ostrzega** o niebezpieczeństwie, które może wywołać zanik różnic pomiędzy zasadami etykietowania win z oznaczeniem geograficznym a zasadami dotyczącymi win nieposiadających tego oznaczenia, tym bardziej że w przypadku tych drugich planuje się ułatwić podawanie rocznika zbioru i gatunku winorośli.

1.5.27 **Jest zatem przeciwny** podawaniu odmiany winorośli i rocznika wina w wypadku win nieposiadających oznaczenia geograficznego.

1.5.28 **Przyjmuje z zadowoleniem** propozycję zachowania i ulepszenia systemu tradycyjnych wzmianek o cechach produktu.

1.5.29 **Przyjmuje z zadowoleniem** propozycję dostosowania polityki w zakresie znaków towarowych oraz zmianę zasad dotyczących stosowania w sektorze wina opisów w różnych językach.

1.5.30 **Potwierdza**, że polityka jakości, marketingu i promocji powinna być jednym z najważniejszych celów funduszy pochodzących z ram finansowych wspólnej organizacji rynku wina.

1.5.31 **Popiera** zapewnienie maksymalnych gwarancji w zakresie informacji i ochrony konsumentów, jeśli chodzi o aspekt zdrowotny. Mogłoby to mieć pozytywny wpływ na konsumpcję z uwagi na zdrowotne właściwości umiarkowanego spożycia wina w przypadku pewnych grup osób oraz ze względu na negatywne skutki w odniesieniu do innych grup i w wypadku nadmiernego spożycia.

1.5.32 **Z zadowoleniem przyjmuje** dążenie do zapewnienia konsumentom pełnej i rzetelnej informacji o pochodzeniu produktu, za pomocą właściwych zasad etykietowania oraz identyfikowalności.

1.5.33 **Uznaje za pozytywne** informowanie konsumentów o aspektach ekologicznych stosowanych metod produkcji i wytwarzania.

1.5.34 **Z zadowoleniem przyjmuje** postanowienie Komisji wdrożenia odpowiedzialnej polityki w zakresie promowania oraz informowania. Jednakże nie powinna się ona ograniczać do projektów promocyjnych poza UE.

1.5.35 **Uważa za niezwykle pozytywne** przeprowadzenie na terytorium UE kampanii informacyjnych na temat umiarkowanego i odpowiedzialnego spożycia wina, które kładłyby nacisk na umiarkowaną konsumpcję wina, oddzielając w sposób logiczny takie zwyczaje od negatywnych skutków wywołanych przez nadmierne spożycie alkoholu.

1.5.36 **Wzywa** Komisję, by przeznaczyła w ramach polityk dotyczących zdrowia i młodzieży odpowiednie fundusze na informowanie o odpowiedzialnym i umiarkowanym spożyciu wina, również na szczeblu lokalnym, przy udziale jednostek lokalnych i regionalnych, szkół, uniwersytetów i stowarzyszeń

1.5.37 **Zgadza się**, że należy uwzględnić minimalne wymagania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego dla sektora wina, związane z erozją i zatruciem gleby, stosowaniem środków ochrony roślin oraz gospodarowaniem odpadami.

1.5.38 **Zaleca**, aby podczas negocjacji w ramach WTO Unia Europejska nie używała ustępstw w odniesieniu do europejskiego sektora wina jako karty przetargowej dla osiągnięcia zysków w pozostałych sektorach rolnych.

1.5.39 **Z zadowoleniem przyjmuje** deklarację Komisji o zapewnieniu przestrzegania prawodawstwa w odniesieniu do nielegalnych i niedozwolonych winnic, a w przypadkach jego naruszenia, podjęcia właściwych kroków w ramach procedur kontroli rachunkowości oraz postępowań w związku z naruszeniem przepisów.

1.5.40 **Odrzuca** podejście uznające obecne ramy finansowe za górny pułap dla wdrażania wniosków legislacyjnych dotyczących przyszłej wspólnej organizacji rynku, mając na uwadze ambitne plany Komisji w kwestii konkurencyjności europejskiego sektora wina.

1.5.41 **Podziela troskę** Komisji o właściwe wykorzystanie zasobów finansowych i dobre zarządzanie, przypomina jednakże, iż ramy finansowe powinny zostać dopasowane do nowych wymagań, które wyłonią się z reformy wspólnej organizacji rynku.

1.5.42 **Przyjmuje z zadowoleniem** planowane przez Komisję poczynienie oszczędności za pomocą wspomnianej reformy, której wprowadzenie w życie ma przyczynić się do „uproszczenia i ustanowienia lepszych uregulowań, z pozytywnym skutkiem dla ograniczenia kosztów zarządzania i statystycznego monitorowania, łatwiejszego wdrażania i kontroli, a w rezultacie ograniczenia ryzyka sprzeniewierzenia i niewłaściwego wykorzystania funduszy publicznych. Ponadto przyczyni się ono do zwiększenia efektywności zarządzania dzięki większemu poziomowi pomocniczości, z którego będą mogły skorzystać państwa członkowskie przy ustalaniu rodzajów środków niezbędnych im do reagowania w określonej sytuacji”. Zaleca jednak większą kontrolę w przypadku etykietowania win nieposiadających oznaczenia geograficznego, jak również przeniesienie pewnych środków kontroli, które do tej pory spoczywały w rękach Komisji, na państwa członkowskie, zgodnie z zasadą pomocniczości, tak aby ostateczny wynik był przewidywalny i niezmienny.

1.5.43 **Jest jednak przeciwny** zniesieniu zakazu produkcji wina z importowanego moszczu, ze względu na niebezpieczeń-

stwo fałszowania wina, zakłócenia rynku oraz wzrostu nadwyżek produkcji. Mogłoby to również spowodować wynaturzenie jakości, jak i problem pochodzenia i identyfikacji produktu przez konsumenta.

1.5.44 **Popiera** postulat, by w przyszłości nowe uprawy zakładać tylko według praw do sadzenia, dzięki czemu można zapobiec negatywnemu wpływowi potencjału produkcyjnego unijnego sektora wina na rynek.

1.5.45 **Uważa za niezbędne**, by przy uznawaniu praktyk enologicznych OIV zwracano uwagę na ochronę ugruntowanych europejskich tradycji enologicznych.

1.5.46 **Nie uważa za konieczne** zniesienia minimalnego naturalnego stężenia alkoholu w winie.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Ogólna wizja nowej wspólnej organizacji rynku wina

2.1 **Proponuje** europejski model rynku wina, który pozwoli dążyć do zapewnienia trwałości sektorowi wina poprzez dostęp do rynków, konsolidując i zwiększając jednocześnie obecność na rynkach światowych za pośrednictwem trzech filarów: jakości, konkurencyjności i mechanizmów rynkowych.

2.2 **Broni** modelu umiarkowanego spożycia wina, nadając priorytet komunikacji oraz informowaniu o zdrowotnych właściwościach wina, jego znaczeniu kulturowym oraz krzewieniu europejskiego modelu produkcji środków żywności, związanego z jakością, tradycją, terenem upraw oraz tradycyjnymi praktykami kulturowymi.

2.3 **Domaga się** harmonizacji i doprowadzenia do spójności wszystkich kierunków polityki wspólnotowej, które związane są z sektorem wina: polityki rolnej, zdrowia, podatkowej, budżetowej oraz handlowej.

2.4 **Uważa**, że w celu urzeczywistnienia tychże zasad przepisy reformy wspólnej organizacji rynku wina oraz ich ramy finansowe muszą bazować w pierwszym rzędzie zarówno na jakości, jak i na ulepszeniu marketingu oraz komunikacji i promocji, a także na zachowaniu tradycyjnych europejskich plantacji winorośli, utrzymaniu rolnictwa w środowisku wiejskim, na planowaniu przestrzennym i niezastępowalnej roli, jaką uprawa winorośli odgrywa w ochronie środowiska naturalnego na niektórych obszarach.

2.5 **Zwraca uwagę**, iż środki finansowe muszą zostać dostosowane do tych zasad w sposób priorytetowy, wyraźny i horyzontalny (polityka na szczeblu wspólnotowym).

Zalecenia szczegółowe

2.6 **Uważa za niezbędną** reformę sektora wina poprzez specyficzną dla niego wspólną organizację rynku, mając na uwadze spadek konsumpcji w Europie, nierówności strukturalne produkcji i marketingu na obszarze europejskim oraz względną utratę pozycji europejskiej na rynkach światowych odnotowaną w ostatnich latach.

2.7 **Podkreśla**, że w żadnym wypadku nie można stracić z oczu roli uprawy wina w zachowaniu rolnictwa, obszarów wiejskich, krajobrazu, kultury i planowania przestrzennego. Nie należy także zapominąć o funkcji rolników w Europie. Z tego też powodu, a także mając na uwadze ogólnie słabą kondycję

europejskiego rolnictwa, propozycje reformy nie mogą koncentrować się nadmiernie na zagadnieniach gospodarczych. Dlatego też należy zachować wymiar społeczny i społeczno-gospodarczy w ramach wniosku Komisji. Z tego punktu widzenia czysto ekonomiczna i liberalna propozycja masowego karczowania winnic oraz liberalizacji od 2013 r. stoi w wyraźnej sprzeczności z zasadą zachowania rolnictwa i planowania przestrzennego, gdyż prowadzi do porzucenia działalności.

2.8 **Zwraca się** do Komisji Europejskiej o zapewnienie lepszego wsparcia zachęcającego do poprawy jakości wina produkowanego na trudnych obszarach górskich i w regionach najmniej uprzywilejowanych — poprzez finansowanie za pomocą krajowych środków.

2.9 Pamiętając o potrzebie natychmiastowego przedsięwzięcia środków, które rozwiązałyby problemy europejskiego sektora wina, **proponuje**, aby wszelkie propozycje uwzględnione w dokumencie końcowym reformy zostały wprowadzone w życie od pierwszego dnia — jedne z nich w porządku wzrastającym (promocja i marketing), inne w porządku malejącym (środki rynkowe) — w ramach dotychczasowych uzgodnień finansowych lub, jeśli będzie to niezbędne, po zwiększeniu nakładów budżetowych.

2.10 **Wskazuje** na konieczność sformułowania propozycji, której celem byłoby zwiększenie obecności europejskiej produkcji wina na rynkach światowych w perspektywie średnio- i długoterminowej.

2.11 **Proponuje** zachowanie ogólnego wymiaru dotychczasowych ram finansowych.

2.12 **Zaleca** wspólne, skoordynowane i zharmonizowane działanie w tych kierunkach polityki wspólnotowej, które dotyczą sektora wina: polityki rolnej, podatkowej, handlowej, zdrowia oraz budżetowej.

2.13 **Ostrzega**, że praktyki enologiczne w żadnym wypadku nie mogą dezorientować konsumenta, czyli zniekształcać istniejących obecnie praktyk, które utożsamia on z jakością, czy też negatywnie oddziaływać na te regiony europejskie, które produkują wina według tradycyjnych praktyk enologicznych, opartych na końcowej jakości produktu i gwarantujących zachowanie sprawdzonych tradycji produkcji wina w UE.

2.14 **Zgadza się na** utworzenie instrumentu zwanego „krajową kopertą”, o ile nie doprowadzi ono do renacjonalizacji WPR, **domaga się** sporządzenia szerokiego i konkretnego wykazu środków, jakie UE zezwoli finansować za pomocą owej koperty oraz **postuluje** zachowanie zasady pomocniczości na poziomie regionów w zarządzaniu tymi funduszami.

2.15 **Proponuje** Komisji Europejskiej, by w interesie uznania na szczeblu międzynarodowym koncepcji oznaczenia geograficznego zintensyfikowała jej obronę oraz wspierała rozróżnienie pomiędzy winami w ramach Porozumienia w sprawie Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej (TRIPS).

2.16 **Proponuje**, aby przepisy dotyczące etykietowania miały na celu jasne i zwięzłe informowanie konsumenta, dając priorytet elementom rozróżniającym, ale nie zaniedbywały takich kwestii jak niezbędne gwarancje wiarygodności wytwarzania win wyższej jakości (w porównaniu z pozostałymi winami), którym towarzyszyć powinny odpowiednie systemy kontroli. Krótko mówiąc, przejrzystość etykietowania musi dążyć do informowania konsumenta o produkcie i wyraźnie rozróżniać, za pomocą stosowanych terminów, poszczególne praktyki.

2.17 **Sugeruje** zachowanie programów restrukturyzacji i przekształcenia winnic w ramach finansowania krajowego i proponuje uwzględnić te modele uprawy winorośli, które są najskuteczniejsze pod względem kontroli i wypełniania celów tychże programów.

2.18 **Nalega** na przeniesienie na arenę międzynarodową europejskiej koncepcji win gatunkowych opartej na pochodzeniu geograficznym (psr — wina gatunkowe produkowane w określonych regionach). Koncepcję tę należy wzmacniać, potwierdzać, promować i podkreślać jej wartość.

2.19 **Sądzi**, że praktyki enologiczne OIV nie mogą zostać automatycznie zatwierdzone do stosowania w UE bez przeprowadzenia koniecznych badań i eksperymentów o podłożu naukowym.

2.20 **Stwierdza**, że polityka jakości, marketingu i promocji powinna być jednym z najważniejszych celów funduszy pochodzących z ram finansowych wspólnej organizacji rynku wina.

2.21 **Z naciskiem sugeruje** opracowanie polityki promocji obejmującej nie tylko kampanie informacyjne dotyczące umiarkowanego i odpowiedzialnego spożycia wina, lecz również europejski model produkcji środków żywności wysokiej jakości, jego cechy charakterystyczne, związek z ziemią uprawną, kulturą, historią oraz tradycją mieszkańców. W tym celu liczy na system wsparcia finansowego ze strony samej wspólnej organizacji rynku, oprócz pozostałych instrumentów wsparcia dla sektora rolno-spożywczego, którymi dysponuje lub które wdroży w przyszłości Unia Europejska.

2.22 **Uważa za niezwykle pozytywne** przeprowadzenie na terytorium UE kampanii informacyjnych na temat umiarkowanego i odpowiedzialnego spożycia wina i **oczekuje** podjęcia inicjatyw w tej dziedzinie, również na szczeblu lokalnym, z udziałem władz lokalnych, szkół, uniwersytetów i stowarzyszeń.

Bruksela, 6 grudnia 2006 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Michel DELEBARRE